

ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ ΞΑΝΘΗΣ ΣΤ. ΜΩΡΑΪΤΗ ΣΤΗΝ Γ.Σ. ΤΗΣ Κ.Ε.Ε.Ε ΣΤΗΝ ΑΡΤΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Πνευματικά δικαιώματα. Ένα πολύ σοβαρό θέμα που απασχολεί χιλιάδες επιχειρήσεις σε όλη τη χώρα. Είναι γεγονός ότι έχετε ασχοληθεί όλα τα ΕΒΕ της χώρας με αυτό το σημαντικό θέμα. Καθώς επίσης έχετε διαπιστώσει ότι ο Νόμος 2121/1993 περί πνευματικής ιδιοκτησίας είναι ένας Νόμος «απόστημα». Ένας Νόμος ληστρικός, αντιδημοκρατικός, αντισυνταγματικός που προσβάλλει βάνουσα τα δικαιώματα των επιχειρηματιών – «χρηστών» σε ολόκληρη τη χώρα και τους οδηγεί κατά ορδές, ως «πρόβατα επί σφαγήν», στις αίθουσες των δικαστηρίων. Δυστυχώς ανυπεράσπιστους και χωρίς κανένα δικαίωμα να αμυνθούν στις αυθαιρεσίες οργάνων συλλογικής διαχείρισης καθώς έχουν την πλήρη κάλυψη του Νόμου αλλά και τη συνδρομή της Ελληνικής Αστυνομίας που υποχρεώνεται από το Νόμο να παρίσταται προκειμένου να υπερασπίσει τα οικονομικά συμφέροντα μιας ΑΕ. (Άρθρο 55, παρ. 1, εδαφ. Ζ: «Να ενεργούν με σύμπραξη δημόσιας αρχής ή κατά τη διαδικασία του άρθ. 64 του παρόντος Νόμου τους αναγκαίους ελέγχους σε καταστήματα πώλησης ή ενοικίασης ή δανεισμού αντιτύπων ή δημόσιας εκτέλεσης των έργων που προστατεύουν για να διαπιστώνουν αν οι πράξεις αυτές δεν προσβάλουν τα δικαιώματα των δημιουργών» κ.λπ.)

Είναι γεγονός ότι το ΕΒΕ Ξάνθης και πολλά άλλα Επιμελητήρια έχουμε διαμαρτυρηθεί, έχουμε προτείνει σοβαρές, υπεύθυνες και δημοκρατικές, συνταγματικά κατοχυρωμένες προτάσεις. Δυστυχώς όμως μέχρι σήμερα διαπιστώνουμε ότι όλοι οι Υπουργοί, διαχρονικά, εδώ και 15-20 χρόνια δεν άγγιξαν το θέμα επί της ουσίας, με μία μόνο εξαίρεση όπου κατόρθωσε να αλλάξει μία φράση από το άρθρο 56, παρ. 3 η οποία όμως περισσότερο είναι ευχή – προτροπή παρά υποχρέωση με ουσιαστικά αποτελέσματα προκειμένου να δοθεί λύση στο μεγάλο πρόβλημα που υπάρχει στο Νόμο αυτό.

Το 2005 το Επιμελητήριο Ξάνθης στέλνει προτάσεις προς τον Πρωθυπουργό και Υπουργό Πολιτισμού κ. Κωνσταντίνο Καραμανλή, για το συγκεκριμένο Νόμο. Δυστυχώς για άλλη μια φορά με πικρία διαπιστώνει ότι και αυτές οι προτάσεις δεν βρήκαν καμία απολύτως ανταπόκριση και έτσι για άλλη μία φορά, δεν κατορθώσαμε να δοθεί λύση στο διασυρμό που υφίστανται

χιλιάδες επιχειρηματίες να σύρονται ως κατηγορούμενοι του κοινού ποινικού δικαίου στις αίθουσες των δικαστηρίων. Αφού τη δικαστική οδό, σκόπιμα έχουν επιλέξει οι Οργανισμοί Συλλογικής Διαχείρισης για την είσπραξη των αμοιβών τους που αυθαίρετα χωρίς διάλογο και κοινωνική συναίνεση επιβάλλουν στους χρήστες. Στα μέλη μας.

Ενδεικτικά σας αναφέρουμε ορισμένες προτάσεις του Επιμελητηρίου Ξάνθης:

«Σε μία χώρα που η ελεύθερη οικονομία είναι η βάση του πολιτικού μας συστήματος δεν μπορεί να υπάρχουν Νόμοι που να υποχρεώνουν τους πολίτες να πληρώνουν «κεφαλικό φόρο» σε ιδιωτικούς οργανισμούς και «συντεχνίες» με τη δικαιολογία ότι οι συγκεκριμένοι ιδιωτικοί οργανισμοί, ΑΕΠΙ κ.λπ., δεν μπορούν να κατοχυρώσουν τα προϊόντα τους «δημιουργίες» ως πνευματική ιδιοκτησία στην αγορά. Με την ίδια λογική οι πολίτες μπορούν να απαιτούν χρήματα από τις διαφημιστικές εταιρίες και τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης για τα προϊόντα που τους «βομβαρδίζουν» καθημερινά με οπτικοακουστικά και όχι μόνο μέσα κάνοντάς τους πλύση εγκεφάλου και πολλές φορές εξαπατώντας τους για την ποιότητα των προϊόντων τους. Οι δε χρήστες, «καταστηματαρχες» να απαιτούν και αυτοί αμοιβή, από την ΑΕΠΙ κλπ για την διαφήμιση των προϊόντων τους στους δικούς τους χώρους – «καταστήματα». Στις ελεύθερες οικονομίες όλα τα προϊόντα κοστολογούνται, διασφαλίζονται, τιμολογούνται και πωλούνται. Είναι πρωτοφανές τα καταστήματα για να πάρουν άδεια λειτουργίας να χρειάζεται ιδιωτική συγκατάβαση από την ΑΕΠΙ Α.Ε., με το αζημίωτο και μάλιστα χωρίς να μπορεί να αμυνθούν με κανέναν νόμιμο τρόπο , στο ποσό το οποίο θα τους ζητηθεί από την ΑΕΠΙ κ.λπ. Για τους λόγους αυτούς, καθώς και πολλούς άλλους προτείνουμε τα εξής:

- 1. Για τα κέντρα διασκέδασης να αγοράζουν οι επιχειρηματίες τα προϊόντα όχι από τις εταιρίες διαχείρισης πνευματικών δικαιωμάτων, γενικά και αόριστα, αλλά από τους εκτελεστές, τραγουδιστές και εκτελεστές μουσικούς οι οποίοι συνάπτουν συμβόλαια με τα καταστήματα τους και πωλούν άμεσα τα προϊόντα αυτά. Οι εκτελεστές, τραγουδιστές και μουσικοί που εκτός από τις δικές τους δημιουργίες πρέπει να εκτελέσουν και άλλες δημιουργίες που δεν έχουν στην κυριότητα τους την πνευματική ιδιοκτησία και περιλαμβάνονται στο πρόγραμμα του καταστήματος να δανείζονται ΑΥΤΟΙ από τις εταιρίες*

πνευματικών δικαιωμάτων αυτά τα τραγούδια και αν τους συμφέρει να τα μεταπωλούν εκτελώντας τα στα καταστήματα που εργάζονται. Έτσι θα δημιουργείται ένας υγιής ανταγωνισμός όπως ορίζει και ο νόμος της ελεύθερης οικονομίας. «Προσφορά και ζήτηση». Και για τις δημιουργίες και για τους εκτελεστές, τραγουδιστές και μουσικούς.

2. Να μην υποχρεούνται καμία επιχείρηση να βγάλει ειδική άδεια από τις εταιρείες πνευματικών δικαιωμάτων αλλά αντίθετα οι εκτελεστές, μουσικοί και τραγουδιστές, που εκτελούν και αναπαράγουν τις δημιουργίες στα καταστήματα τα οποία εργάζονται και φυσικά αμείβονται γι' αυτό.
3. Τα καταστήματα τα οποία κάνουν δεξιώσεις κ.λπ. να μην υποχρεούνται να έχουν σχετική άδεια διότι σ' αυτές τις παραδοσιακές εκδηλώσεις εκτελούνται παραδοσιακά τραγούδια που ανήκουν στο λαό μας και ο μόνος δικαιούχος της πνευματικής ιδιοκτησίας είναι ο λαός μας. Τα δε συγκροτήματα τα οποία εκτελούν αυτά τα παραδοσιακά τραγούδια, είτε είναι γυρολόγοι είτε εκτελεστές, μουσικοί και τραγουδιστές τους οποίους φέρνουν οι αντισυμβαλλόμενοι των καταστημάτων (γαμπρός, γονείς κ.λπ.) και δεν έχουν καμία σχέση εργασίας με το κατάστημα. Τη μόνη ευθύνη την οποία θα έχουν οι καταστηματάρχες είναι να ελέγχουν εάν έχουν ειδική άδεια από τις εταιρείες πνευματικών δικαιωμάτων σε περίπτωση που εκτελούν τραγούδια μη παραδοσιακά και να μην τους επιτρέπουν να εργαστούν στους χώρους τους. Σε περίπτωση που τους επιτρέψουν να καθίστανται συνυπεύθυνοι.
4. Για όλες δε τις περιπτώσεις των καταστημάτων, καφενεία, καφετέριες, καφέ-μπαρ, χώρους μαζικής εστίασης, εστιατόρια κ.λπ., πρέπει οπωσδήποτε να τροποποιηθεί το αρθ.56, παρ. 3, στο τελευταίο εδάφιο και συγκεκριμένα: «Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανώσεις αντιπροσωπευτικές των χρηστών, μπορούν να καταρτίζουν συμφωνίες που ρυθμίζουν την αμοιβή την οποία καταβάλλει ο χρήστης σε κάθε κατηγορία δικαιούχων καθώς και κάθε άλλο ζήτημα που αφορά τις σχέσεις των δύο μερών στο πλαίσιο εφαρμογής του νόμου αυτού, όπως έχει μεταγενέστερα τροποποιηθεί», προτείνουμε να τροποποιηθεί η φράση «μπορούν» με τη φράση «υποχρεούνται». Έτσι θα υπάρξει ισορροπία και λογική

όσον αφορά τις αμοιβές κάθε κατηγορίας, δημοκρατικός διάλογος και πνεύμα συνεργασίας. Σε κάθε νομό της χώρας μας που είναι λογικό να υπάρχουν και οικονομικές ανισότητες. Δεν μπορεί σε ένα καφενείο της Μυκόνου ή του Κολωνακίου και της ορεινής περιοχής της Ξάνθης να υπάρχουν τα ίδια μέτρα και σταθμά. Θα υποχρεωθούν έτσι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης να συνεργάζονται με Επιμελητήρια, Ομοσπονδίες, Εμπορικούς συλλόγους κ.λπ. και θα καταρτίζονται τιμοκατάλογοι κατά Νομούς. Θα αναρτώνται και θα δημοσιεύονται με ευθύνη των συνεργαζομένων φορέων και έτσι θα αποφεύγεται να διασύρονται κατά χιλιάδες καταστηματάρχες στα δικαστήρια της χώρας μας «ως πρόβατα επί σφαγήν» χωρίς καμία συνεργασία των συλλογικών φορέων κάθε Νομού της χώρας μας».

Το 2006, τον Απρίλιο γίνεται η Γ.Σ. της Κ.Ε.Ε.Ε στην Ξάνθη. Τότε κατατίθεται από εμένα μια ολοκληρωμένη πρόταση για την οποία έδειξε πολύ μεγάλο ενδιαφέρον ο τότε Γ.Γ. του Υπουργείου Ανάπτυξης κ. Μανούσος Βολουδάκης (ο οποίος εκπροσώπησε τον τότε Υπουργό Ανάπτυξης κ. Σιούφα).

Το 2008, μετά από πολύ μεγάλες προσπάθειες του Επιμελητηρίου Ξάνθης μια ομάδα βουλευτών (Μανούσος Βολουδάκης, Μαξίμος Χαρακόπουλος, Χρήστος Σταϊκούρας, Όλγα Κεφαλογιάννη και Ιωάννης Κοσμίδης) κάνουν μια επερώτηση – αναφορά στον Υπουργό Πολιτισμού κ. Μιχάλη Λιάπη. Ο Υπουργός σε απάντηση του σημειώνει ότι έχει συγκροτηθεί η Επιτροπή η οποία ξεκίνησε το έργο της Αναθεώρησης του συγκεκριμένου Νόμου. Ο Υπουργός δεν πήρε θέση επί των προτάσεων των βουλευτών. Οι βουλευτές τότε τόνιζαν ότι με το σημερινό θεσμικό πλαίσιο ΜΜΕ επιβαρύνονται υπέρμετρα και άδικα για την αναπαραγωγή μουσικών και άλλων πνευματικών έργων. Πρότειναν μάλιστα συγκεκριμένα μέτρα για την αντιμετώπιση του προβλήματος, όπως την εξαίρεση από την υποχρέωση καταβολής δικαιωμάτων για τις επιχειρήσεις που βρίσκονται σε δημοτικά διαμερίσματα με λιγότερους από χίλιους κατοίκους, την εξαίρεση από την καταβολή έργων από το ραδιόφωνο ή την τηλεόραση, την εξαίρεση των εμπορικών καταστημάτων και πολλών άλλων. Η απάντηση του Υπουργού κ. Μιχάλη Λιάπη ήταν η εξής:

«Οι σχέσεις των δημιουργών και των χρηστών με τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, πρόκειται να αποτελέσουν

μερικά από τα ζητήματα, τα οποία θα επεξεργαστεί η συσταθείσα Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή για την τροποποίηση του Ν. 2121/1993 η οποία συγκροτήθηκε με σκοπό την αναμόρφωση του νόμου περί πνευματικής ιδιοκτησίας

Στο πλαίσιο της Επιτροπής αυτής έχουν ζητηθεί οι απόψεις όλων των άμεσα ενδιαφερομένων, ήτοι των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και προστασίας, των δικαιούχων δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, καθώς και των αντιπροσωπευτικών ενώσεων των χρηστών. Στόχος είναι αφενός η καλύτερη δυνατή προστασία των δικαιούχων και η επιβολή των δικαιωμάτων τους και αφετέρου η τήρηση διαφάνειας στον τρόπο λειτουργίας των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, ήτοι η διατήρηση της ισορροπίας μεταξύ των δικαιωμάτων και συμφερόντων των δικαιούχων (πνευματικών δημιουργών και συγγενικών δικαιούχων) και των χρηστών των προστατευόμενων έργων.

Σε κάθε περίπτωση σας ενημερώνουμε ότι σύμφωνα με το α.3 του Ν. 2121/93 περί πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων δημόσια θεωρείται κάθε χρήση ή εκτέλεση ή παρουσίαση του έργου, που κάνει το έργο προσιτό σε κύκλο προσώπων ευρύτερο από το στενό κύκλο της οικογένειας και το άμεσο κοινωνικό περιβάλλον, ανεξαρτήτως από το αν τα πρόσωπα αυτού του ευρύτερου κύκλου βρίσκονται στον ίδιο ή διαφορετικό χώρο. Για τη δημόσια αυτή εκτέλεση οφείλεται εύλογη αμοιβή στο δημιουργό (και στους εκτελεστές καλλιτέχνες και παραγωγούς – συγγενικούς δικαιούχους), η οποία υποχρεωτικά καταβάλλεται σε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης σχετικών δικαιωμάτων».

Όπως αντιλαμβάνεστε αγαπητοί συνάδελφοι από τα πέντε ονόματα που συμπεριλαμβάνονται σε αυτή την αναφορά οι τέσσερις έχουν κυβερνητικό αξίωμα. Αυτό σημαίνει ότι σήμερα μπορούμε να αξιοποιήσουμε την παρουσία των τεσσάρων αυτών ανθρώπων, στην Κυβέρνηση, ώστε να μπορέσει να τροποποιηθεί ο Νόμος – «τέρας» 2121/1993, σε μια εποχή που ο επιχειρηματικός κόσμος βρίσκεται στην πιο δεινή θέση μεταπολεμικά.

Το 2009, το Μάρτιο ο Ο.Π.Ι ζήτησε από όλα τα Επιμελητήρια να δώσουμε τις προτάσεις μας για την κατάρτιση πινάκων διαιτητών στο πλαίσιο του Άρθ. 56 παρ. 5 του Ν. 2121/1993:

«Σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ. 5 Ν. 2121/1993 οι διαφορές μεταξύ των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και των χρηστών ως προς το ύψος της αμοιβής που θα πρέπει να καταβάλλει ο

χρήστης στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης είναι δυνατόν να υπαχθούν σε διαιτησία. Οι διαιτητές ορίζονται από πίνακα που καταρτίζει κάθε δύο χρόνια ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι).

Ενόψει της επικείμενης νέας κατάρτισης πίνακα διαιτητών από τον Ο.Π.Ι και δεδομένης της υποχρέωσής του να λάβει υπόψη τη γνώμη των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και των χρηστών στο πλαίσιο του άρθρου 56 παρ. 5 Ν. 2121/1993, παρακαλείσθε να μας αποστείλετε τις προτάσεις σας έως τις 31 Μαρτίου 2009 ώστε να ληφθούν υπόψη».

Το Επιμελητήριο Ξάνθης ανταποκρίθηκε και απάντησε ως εξής:

«Το Επιμελητήριο Ξάνθης με παρεμβάσεις στον Πρωθυπουργό της Ελλάδος, στον Υπουργό Πολιτισμού αλλά και σε κάθε δημόσια αρχή, έχει εκφράσει την αντίθεσή του στο Ν. 2121/1993 όπως ισχύει σήμερα, θεωρώντας τον άδικο και αντιδημοκρατικό.

Όσον αφορά την παρ. 5 του άρθρου 56 του Ν. 2121/1993, που αναφέρεται στην κατάρτιση πινάκων διαιτητών για την επίλυση των διαφορών που προκύπτουν μεταξύ των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και των χρηστών, ως προς το ύψος της αμοιβής που θα πρέπει να καταβάλλει ο χρήστης στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, θα πρέπει αυτό να προβλέπεται υποχρεωτικά από το Νόμο και όχι όπως αναφέρεται στην παρ. 5 του άρθρου 56 του Ν. 2121/93, οι διαφορές μεταξύ των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και των χρηστών ως προς το ύψος της αμοιβής που θα πρέπει να καταβάλλει ο χρήστης στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης είναι δυνατόν να υπαχθούν σε διαιτησία με αποτέλεσμα να παραμένει ουσιαστικά ανενεργή η διαδικασία της διαιτησίας, αφού οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης αρνούνται συστηματικά να την εφαρμόσουν και οι χρήστες να μένουν απροστάτευτοι στις διαθέσεις των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και να επιβάλλουν ως αμοιβή ό,τι αυτοί νομίζουν.

Παρά ταύτα δεν μπορούμε να αρνηθούμε τις διατάξεις του Ν. 2121/93 και προτείνουμε τον Α' Αντιπρόεδρο του Επιμελητηρίου Ξάνθης κ. Στυλιανό Μωραΐτη του Νικολάου στον πίνακα που καταρτίζει ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας»

Όπως αντιλαμβάνεστε αγαπητοί συνάδελφοι εδώ πρόκειται για μια διαιτησία που προβλέπει ο Νόμος. Η εμπειρία μας από την

ποδοσφαιρική διαιτησία μας παραπέμπει σε άλλου είδους διαιτησίες.....

Πρέπει να σημειώσουμε ότι ο Ο.Π.Ι. ιδρύθηκε το 1994. Το Καταστατικό του δημοσιεύθηκε στο ΠΔ 311/6.10.1994.(ΦΕΚ Α/165). Στο Άρθρο 11, παρ. 2, υποπαράγραφος Β' αναφέρει ότι *«Το Τμήμα Πληροφορικής & Οργάνωσης Σεμιναρίων του Ο.Π.Ι έχει της εξής αρμοδιότητες: Συγκέντρωση, ταξινόμηση και διατήρηση υλικού τεκμηρίωσης. Την οργάνωση και λειτουργία βιβλιοθήκης. Την παροχή πληροφοριών για θέματα πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων. Την διοργάνωση σχετικών σεμιναρίων για την επιμόρφωση και ενημέρωση δικαστών, δικηγόρων, διοικητικών υπαλλήλων, δημοιουργών, δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, φοιτητών και σπουδαστών».*

Όπως καταλαβαίνεται αγαπητοί συνάδελφοι, ένας πνευματικός δημιουργός όπως είναι ο κ. Θάνος Μικρούτσικος ο οποίος υπογράφει το συγκεκριμένο ΠΔ, ως Υπουργός Πολιτισμού, δίνει το δικαίωμα σε διορισμένους υπαλλήλους του ΟΠΙ να κάνουν σεμινάρια σε δικαστές της ελληνικής Δικαιοσύνης, για το πώς να δικάζουν, κάνοντας χρήση τον Ν. 2121/93, τους ανυποψίαστους επαγγελματίες, Έλληνες πολίτες. Ωστε να είναι 100% κεφαλοκλειδωμένοι από κάθε άποψη και χαμένοι από χέρι, νομικά, οικονομικά, κοινωνικά και επαγγελματικά.

Αυτό δεν είναι αίσχος αγαπητοί συνάδελφοι; Αν προσθέσουμε βέβαια και τις φήμες που κυκλοφορούν ότι υπάρχουν έγγραφα στα Πρωτοδικεία όλης της χώρας που να προτρέπουν τους δικαστές να είναι γεμάτα τα πινάκια στα Πρωτοδικεία τους τότε θα πρέπει να είμαστε πάρα πολλοί προσεκτικοί για το πώς θα διεκδικήσουμε το αυτονόητο δίκαιο που δυστυχώς μας αφαιρεί αυτός ο αντιδημοκρατικός, αντισυνταγματικός, απαράδεκτος, ληστρικός Νόμος 2121/93.

Στο Άρθρο 46 του Ν. 2121/93 προσδιορίζει ο ίδιος ο Νόμος ποιοι θεωρούνται εκτελεστές. Στην παράγραφο 1, λοιπόν λέει ότι ως ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες θεωρούνται τα πρόσωπα που ερμηνεύουν ή εκτελούν με οποιοδήποτε τρόπο έργα του πνεύματος, όπως οι ηθοποιοί, οι μουσικοί, οι τραγουδιστές, οι χορωδοί, οι χορευτές, οι καλλιτέχνες κουκλοθέατρου, θεάτρου σκιών, θεάματος ποικιλιών (βαριετέ) ή ιπποδρόμου (τσίρκο).

Στο Άρθρο 66, παρ. 1, «.....εκτελεί δημόσια, μεταδίδει ραδιοηλεκτρονικά κατά οποιοδήποτε τρόπο παρουσιάζει στο κοινό...» κ.λπ. κ.λπ.

Το 99% των συναδέλφων στα κατηγορητήρια και στα πινάκια σύρονται ότι εκτελούν δημόσια. Είναι δυνατόν οι επιχειρηματίες, να είναι και τραγουδιστές και μουσικοί και караγκιοζοπαίχτες και βαριετέ και τσίρκο κατά την άποψη των δικαστών

Και μόλις εμφανίστηκαν στην Αθήνα οι τροϊκανοί ο Ο.Π.Ι στέλνει σε όλους τους ΟΤΑ ένα ενημερωτικό σημείωμα, το οποίο και σας επισυνάπτω.

Το Επιμελητήριο Ξάνθης κοινοποιεί στον Πρόεδρο της ΚΕΕΕ και σε όλα τα Επιμελητήρια της χώρας, αυτό το έγγραφο και στο οποίο αναφέρει τα εξής:

«Σας αποστέλλουμε ενημερωτικό σημείωμα του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι), που αφορά την δυνατότητα που δίνεται στους επαγγελματίες καταστημάτων υγειονομικού ενδιαφέροντος, να τους χορηγείται άδεια μουσικής από τις υπηρεσίες του αρμόδιου Δήμου, χωρίς να πρέπει να καταβάλλουν τις άδικες και αυθαίρετες αμοιβές που αξιώνουν οι οργανισμοί πνευματικής διαχείρισης ΑΕΠΙ και ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ, εφόσον βέβαια δηλώσουν με υπεύθυνη δήλωσή τους στον αρμόδιο Δήμο, ότι δεν θα χρησιμοποιήσουν στο κατάστημά τους μουσικά έργα που εκπροσωπούνται από αυτές.

Κατ' επέκταση με τον ίδιο τρόπο και όλοι οι επιχειρηματίες μπορούν να απαλλαχθούν από τις οικονομικές απαιτήσεις των εταιρειών ΑΕΠΙ και ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ, αφού στα καταστήματά τους δεν θα χρησιμοποιούν μουσικά έργα εκπροσωπούμενα από τις παραπάνω εταιρείες, καθώς τηλεόραση και ραδιόφωνο.

Προτείνουμε να γίνουν ανακοινώσεις από την Κ.Ε.Ε.Ε και τα Επιμελητήρια της χώρας, ώστε δημιουργοί, μουσικοσυνθέτες, εκτελεστές κ.λπ. που δεν εκπροσωπούνται από τις εταιρείες ΑΕΠΙ και ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ, να δηλώσουν στην Κ.Ε.Ε.Ε. και στα Επιμελητήρια της χώρας ότι διαθέτουν τα μουσικά τους έργα και μπορούν να τα χρησιμοποιούν δωρεάν οι επιχειρηματίες μέλη των Επιμελητηρίων στα καταστήματά τους.

Με αυτό τον τρόπο οι επιχειρηματίες θα απαλλαχθούν από τις οικονομικές απαιτήσεις των εταιρειών ΑΕΠΙ και ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ, αλλά και σε αντάλλαγμα θα διαφημιστούν και

θα προωθηθούν μουσικά έργα δημιουργών, μουσικοσυνθετών, εκτελεστών κ.λπ. που δεν εκπροσωπούνται από τις εταιρίες ΑΕΠΙ και ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ.

Πιστεύουμε ότι η εξέλιξη αυτή αποτελεί ένα πρώτο θετικό βήμα, που σπάει την μέχρι σήμερα μονοπωλιακή κατάσταση στην λειτουργία των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης των δημιουργών ΑΕΠΙ και ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ και δίνεται η δυνατότητα δημοκρατικά να επιλέγει ο κάθε επαγγελματίας τα μουσικά έργα που επιθυμεί να χρησιμοποιεί στο κατάστημά του».

Ταυτόχρονα το Επιμελητήριο Ξάνθης στέλνει το έγγραφο αυτό στον Εισαγγελέα Ξάνθης, στον Αστυνομικό Διευθυντή και σε όλους τους Δήμους της περιοχής.

Επειδή κύριοι συνάδελφοι το απόστημα είναι μεγάλο δεν ξέρω αν έχουμε τη δύναμη και τη δυνατότητα όλοι μαζί να το «σπάσουμε». Παλεύουμε 20 χρόνια και δεν μπορούμε να πετύχουμε τίποτα με τις τροποποιήσεις. Θεωρώ ότι από εδώ και πέρα ο αγώνας μας πρέπει να είναι πολυδιάστατος. Καταρχήν πρέπει να ενημερώσουμε την τρόικα ότι υπάρχουν τέτοιοι Νόμοι στη χώρα μας και εφαρμόζονται από την ελληνική Δικαιοσύνη, χωρίς ντροπή. Πρέπει να ξαναεπιχειρήσουμε για την τροποποίηση και την αλλαγή αυτού του Νόμου 2121/93. Μάλιστα που τώρα στην παρούσα Κυβέρνηση βρίσκονται 4 από τους 5 ανθρώπους οι οποίοι ενδιαφέρθηκαν για αυτό το θέμα (Μανούσος Βολουδάκης, Μαξιμος Χαρακόπουλος, Χρήστος Σταϊκούρας, Όλγα Κεφαλλογιάννη) και τρίτον αγαπητοί συνάδελφοι θα πρέπει οπωσδήποτε να αξιοποιήσουμε την πρόταση την οποία σας είχα αποστείλει πριν 1 χρόνο – γιατί είναι ο μόνος τρόπος με τον οποίο μπορούμε να επιτεθούμε σε όλο αυτό το κατεστημένο το οποίο από το 1993 έως σήμερα ληστεύει, υποτιμά, υποβαθμίζει και εξευτελίζει εκατοντάδες χιλιάδες συναδέλφους ανά την Ελλάδα. Θα πρέπει λοιπόν από σήμερα σε όλα τα Επιμελητήρια της χώρας να καλέσουμε νέους και παλιούς πνευματικούς δημιουργούς - καλλιτέχνες που δεν θέλουν να δηλώσουν σε καμία εταιρεία από αυτές, τις πνευματικές τους δημιουργίες και να ζητήσουμε να παραχωρήσουν τα δικαιώματα στα Επιμελητήρια της χώρας με αντάλλαγμα την διαφήμιση σε ολόκληρη την Ελλάδα. Όλες αυτές τις επιτυχίες λοιπόν θα τις συγκεντρώσουμε στην ΚΕΕΕ, θα τις εκτυπώσουμε και θα τις ξαναδιανείμουμε σε όλα τα Επιμελητήρια. Όλες αυτές τις επιτυχίες λοιπόν, θα τις δίνουμε στα μέλη μας δωρεάν με αποτέλεσμα να παίζονται σε εκατοντάδες, χιλιάδες απ' άκρο σε άκρο σε όλη την Ελλάδα, αυτά

τα μέχρι στιγμής απομονωμένα τραγούδια, στις επιχειρήσεις οι οποίες θα κάνουν χρήση της υπεύθυνης δήλωσης από το ενημερωτικό σημείωμα του ΟΠΙ. Ταυτόχρονα δε θα ενημερώσουμε όλες αυτές τις επιχειρήσεις να βγάλουν τις τηλεοράσεις μέσα από τις επιχειρήσεις τους για να μην είναι υποχρεωμένοι να πληρώνουν σε όλες αυτές τις εταιρείες που έχουν μόνο δικαιώματα και καμία υποχρέωση απέναντι στους επιχειρηματίες. Έτσι λοιπόν θα έχουμε το εξής αποτέλεσμα. Από την μία πλευρά τα μηχανάκια της AGB να καταγράφουν λιγότερες μετρήσεις, οπότε θα έχουν λιγότερες και φθηνότερες διαφημίσεις οι επιχειρήσεις των media. Από την άλλη πλευρά θα εξαφανιστούν τα προβεβλημένα μέχρι σήμερα, μέσα από τις επιχειρήσεις μας, τραγούδια και επιτυχίες και θα έχουμε νέα τραγούδια και νέες επιτυχίες. Ταυτόχρονα όμως θα έχουμε και εκατοντάδες χιλιάδες λιγότερα συμβόλαια από τις εταιρείες συλλογικής διαχείρισης πανελληνίως, με αποτέλεσμα να «πονέσουν» οι ίδιες, τα media και οι διαφημιστικές εταιρείες καθώς θα έχουν λιγότερες και φθηνότερες διαφημίσεις.

Τέλος, αγαπητοί συνάδελφοι σας επισυνάπτω την επιστολή που έχει στείλει στο Επιμελητήριο Ξάνθης, ένας αξιόλογος δημιουργός αναλύοντας, εξηγώντας και αιτιολογώντας την απόφασή του να αποχωρήσει από τη συγκεκριμένη εταιρεία ΑΕΠΙ Α.Ε. και να χαρίσει αφιλοκερδώς τα 11 τραγούδια του σε όλα τα Επιμελητήρια της Ελλάδος για να χρησιμοποιηθούν για ακρόαση σε όλες τις επιχειρήσεις που θα αποφασίσουν να υπογράψουν υπεύθυνη δήλωση στους Δήμους ότι δεν επιθυμούν πλέον να παίζουν στις επιχειρήσεις τους τραγούδια κατοχυρωμένα στις εταιρείες συλλογικής διαχείρισης, αλλά μόνον τραγούδια που θα συγκεντρωθούν στα Επιμελητήρια της Ελλάδος σε συνεργασία με την Κ.Ε.Ε.Ε., για να ανακουφίσουν τα μέλη τους.